هند همچنان خریدار نفت ایران می‌ماند

پالایشگاه‌های هندی با اشاره به این واقعیت که کشورهای غربی از همراهی با آمریکا در زمینه خروج از برجام خودداری کرده‌اند می‌گویند، عجله‌ای برای جایگزین کردن نفت ایران با نفت کشورهای دیگر ندارند. ای کی شارما، مدیر مالی شرکت ایندین اویل در این‌باره گفت: «ما عمدتا تاثیری از این تصمیم نپذیرفته ایم. این بار شرایط با دفعه قبل فرق می‌کند. ما امیدواریم تاثیر واقعی تحریم‌ها طی روزهای آینده مشخص شود.» به گفته شارما، شرکت ایندین اویل، بزرگترین پالایشگاه نفتی هند امیدوار است طرح‌های خود برای خرید روزانه ۱۸۰ هزار بشکه نفت از ایران در سال ۱۹-۲۰۱۸ را ادامه دهد. وی افزود با توجه به «شرایط تجاری ای» که تهران پیشنهاد کرده، جایگزینی نفت ایران کار دشواری خواهد بود. هند در دور قبلی تحریم‌ها با وجود کاهش خرید نفت خود از ایران، همچنان یکی از مشتریان عمده نفت این کشور باقی ماند. به گفته آر راماچاندران، رئیس بخش پالایشگاهی شرکت بهارات پترولیوم هند، با توجه به اینکه سه کشور اروپایی عضو برجام هنوز در این توافق باقی مانده‌اند، تجارت با ایران حداقل در کوتاه مدت تاثیر چندانی نخواهد پذیرفت. وی افزود، در هر صورت، تحریم‌های نفتی از حدود شش ماه آینده آغاز خواهد شد که تا آن زمان اکثر پالایشگاه‌های هندی ممکن است بخش عمده نفت ایرانی خود را مصرف کرده‌باشند. به گزارش تسنیم، ام کی سورانا، رئیس شرکت هندوستان پترولیوم هم گفت، پالایشگاه‌های هندی ممکن است از این فرصت شش ماهه برای افزایش خرید نفت از ایران استفاده کنند.

گوشت گوسفندی ۵۰ هزار تومان شد

هر کیلوگرم گوشت گوسفندی شقه در آستانه ماه مبارک رمضان در شهر تهران حدود ۴۷ تا ۵۰ هزار تومان به فروش می‌رسد. به گزارش تسنیم، قیمت هر کیلوگرم گوشت گوسفندی به حدود ۵۰ هزار تومان رسیده است؛ به طوری که هر کیلوگرم از این محصول ۴۷ تا ۵۰ هزار تومان به صورت بدون دنبه به فروش می‌رسد، هر چند که قیمت این محصول در برخی از مناطق شمالی تهران حتی گران‌تر است.

آفتاب اقتصادی را در نظر دارد گفت‌وگوهای سریالی با کارشناسان و صاحب‌نظران اقتصادی درمورد موانع تولید و بالابودن ریسک آن در کشور داشته باشد.
در این شماره با محمود جامساز هم‌کلام شده‌ایم:

محمود جامساز:

تولید را به بخش خصوصی واگذار کنید

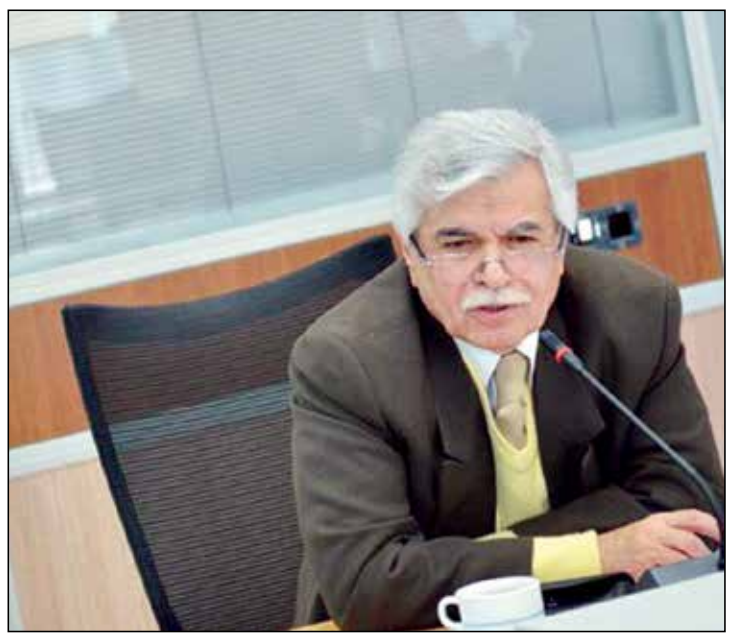

آفتاب اقتصادی- الهام علائی: یکی از مشکلات کنونی اقتصاد ایران، بحث تولید و چالش‌های مربوط به آن است. این مسئله تولیدکنندگان را در معرض فشارهای بسیاری قرار داده و منجر به تعطیلی بسیاری از واحدهای تولیدی در کشورمان شده است. حتی در میان واحدهای تولیدی که مشغول به فعالیت هستند، به راحتی می‌توان نشانه‌های رکود را مشاهده کرد. از سوی دیگر، به دلایل متعدد، هزینه‌های تولید در ایران بسیار زیاد است که موجب افزایش قیمت تمام شده محصولات می‌شود. اکنون که در سال حمایت از کالای ایرانی هستیم، اهمیت رفع چالش‌های این حوزه بیش از پیش احساس می‌شود. در این راستا آفتاب اقتصادی با محمود جامساز، اقتصاددان گفت‌وگویی صورت داد که در ادامه مشروح آن را می‌خوانید.

عواملی که منجر به پدیدآمدن مشکلات بسیار بر سر راه تولیدکنندگان ایرانی است، کدامند؟

برای دست یافتن به رشد اقتصادی، باید تولید کرد. برای افزایش تولید، ما مستلزم داشتن زیرساخت‌های اقتصادی هستیم. تا زمانی که زیرساخت‌های اقتصادی کشور ما از ظرفیت بهینه‌ای برخوردار نباشد؛ یعنی بستر مناسبی را برای تولید فراهم نکند، ما نمی‌توانیم تولید بهینه داشته باشیم. زیرساخت‌های اقتصادی همین پروژه‌های عمرانی هستند که دولت‌ها معمولا در بودجه‌های خود منظور می‌کنند و مقادیر متناهی از بودجه‌های خود را به آنها اختصاص می‌دهند.

در اقتصاد دولتی ما نیز، دولت‌ها هر ساله بودجه‌ای را برای فعالیت‌های عمرانی اختصاص می‌دهند، اما متاسفانه هیچ سالی شاهد نبوده‌ایم که بودجه‌های اختصاص یافته برای این پروژه‌ها به طور کامل برای آنها صرف شود. به دلیل فزون شدن دیوان سالاری، علیرغم اینکه همواره سیاست‌های مبنی بر کوچک‌شدن دولت مطرح شده، دولت ما از نظر تعداد پرسنل بسیار بزرگ شده است. امسال از ۳۶۸ هزار میلیارد تومان بودجه عمومی، بیش از ۲۰۰ میلیارد تومان بابت پرداخت حقوق کارمندان دولت و بازنشستگان کشوری هزینه شده است. در نتیجه، بودجه‌ای که بابت این امر اختصاص یافته، جوابگو نیست و دولت‌ها با تقدیم لایحه الحاقیه بودجه برای هزینه‌های خود از حساب ذخیره ارزی برداشت یا از بودجه‌های عمرانی استفاده می‌کنند.

تاثیر برداشت دولت از بودجه‌های عمرانی در اقتصاد کشور چه خواهد بود؟

دست یازیدن دولت به منابع پروژه‌های عمرانی منجر شده که اکنون هزاران طرح نیمه تمام در کشور وجود داشته باشد که خود دولت، ارزش آن را حدود ۴۰۰ هزار میلیارد تومان اعلام کرده و اظهار داشته که می‌خواهد حدود ۱۴ هزار طرح نیمه‌تمام را به بخش خصوصی واگذار کند. حتی در این صورت نیز باید بررسی شود که بخش خصوصی با توجه به شرایط اقتصادی، سیاسی و مالی موجود، چه میزان تمایل به اجرای این پروژه‌ها و چه میزان توانایی برای این کار دارد. اینها مسائلی است که در پایان سال مشخص می‌شود.

> **پیشران نیروهای توسعه اقتصادی و تولید، بخش خصوصی است نه دولت. وظیفه اقتصادی دولت‌ها، تولید کالاهای عمومی است؛ یعنی همین زیرساخت‌ها. ضمن اینکه همین زیرساخت‌ها نیز باید به پیمانکاری بخش خصوصی سپرده شود تا با هزینه و وقت کمتر به اجرای پروژه‌ها بپردازند**

مشکل زیرساخت‌های اقتصادی کشور ما چیست؟

بسیاری معتقدند که ایران دارای زیرساخت‌های مناسبی است و مثلا جاده، تونل، سد و آنچه که برای زیرساخت‌های یک کشور لازم است، در کشور ما وجود دارد. درحالی که ما از این لحاظ بسیار فقیر هستیم. کشور ما دارای منابع سرشار زیرزمینی و روزمینی است که به عنوان نمونه می‌توان از نفت و گاز در این راستا نام برد. همچنین ایران دارای چهار فصل است و موقعیت اقلیمی مناسبی دارد. اما نباید فراموش کرد که ما بیابان‌های بسیار وسیعی مانند کویرلوت داریم و بسیاری از شهرهای ما کویری هستند. همچنین ما در حال حاضر با مشکل آب مواجه هستیم که یکی از مسائل بزرگ اقتصادی ماست که مانع پیشرفت اقتصادی می‌شود.

ما نتوانسته‌ایم از ظرفیت‌های آبی کشور استفاده کنیم و آب‌های کشور را هدر داده‌ایم. مرتب گفته می‌شود که در مصرف آب صرفه‌جویی شود. هر چند این توصیه بسیار خوبی است، اما باید گفت که ۹۲ درصد آب کشور ما صرف کشاورزی می‌شود و تنها شش درصد آب به آب شرب مصرفی توسط خانوارها اختصاص دارد. دو درصد باقیمانده نیز بابت آبیاری فضای سبز توسط شهرداری مصرف می‌شود.

جهت بهینه‌سازی مصرف آب در بخش کشاورزی چه باید کرد؟

در این راستا باید برنامه‌ریزی درازمدت در امر کشاورزی صورت گیرد تا بدانیم چه محصولاتی را باید تولید کنیم که نیاز زیادی به آب نداشته باشد و بتوانیم با صادرات این‌گونه محصولات ارز وارد کشور کنیم. به عنوان مثال، تولید یک کیلو گندم به ۱۳۰۰ گرم آب نیاز دارد. هندوانه نیز به آب زیادی برای رشد احتیاج دارد. بنابراین زیرساخت‌های کشور ما آنگونه که گفته می‌شود، غنی نیست و دارای مشکلات بسیاری است.

به غیر از بحث زیرساخت‌ها باید به چه مسائلی بیشتر پرداخته شود؟

ضرورت پیشین این زیرساخت‌ها، اندیشه و تفکر توسعه اقتصادی است که باید در مسئولان و سیاستگذاران اقتصادی کشور ایجاد شود. در غیراین صورت، نمی‌توان از این زیرساخت‌ها به شکل مطلوب استفاده کرد. بنابراین اندیشه توسعه‌گرایی مقدم بر همه چیز است.

اندیشه توسعه‌گرایی در اقتصادی ظهور می‌کند که آن اقتصاد از شاکله‌های علمی برخوردار باشد؛ یعنی اقتصادی باشد که بخش خصوصی در آن محور باشد و بخش خصوصی، موتور متحرک تولید باشد. در چنین اقتصادی، بخش خصوصی به سوی رقابت بازار و سرمایه‌گذاری در آن حرکت می‌کند و در این اقتصاد، بازار وجود دارد. هنگامی که مکانیزم بازار در یک اقتصاد وجود دارد، استعدادها شکوفا می‌شود و رقابت‌پذیری موجب تعیین شایستگی فعالان اقتصادی می‌گردد و نهایتا تولید رونق می‌گیرد.

بنابراین باید ابتدا اندیشه توسعه اقتصادی وجود داشته باشد و براساس آن، ساختاری را در نظر بگیریم که ابتدا به زیرساخت‌های اقتصادی توجه کند تا مسیر تولید و توسعه اقتصادی هموار شود. سپس بخش خصوصی که موتور محرکه این اقتصاد است، آن را پیش ببرد. پیشران نیروهای توسعه اقتصادی و تولید، بخش خصوصی است نه دولت. وظیفه اقتصادی دولت‌ها، تولید کالاهای عمومی است؛ یعنی همین زیرساخت‌ها. ضمن اینکه همین زیرساخت‌ها نیز باید به پیمانکاری بخش خصوصی سپرده شود تا با هزینه و وقت کمتر به اجرای پروژه‌ها بپردازند.

علت بالا بودن هزینه‌های تولید در ایران چیست؟

همه این مسائل به سیاست‌های تخصیص منابع دولت به نیازهای واقعی اقتصاد برمی‌گردد. ما نسبت به سایر کشورها برتری‌های نسبی داریم، اما به هیچ وجه مزیت رقابتی نداریم. بحث تخصیص منابع باید به نحو بهینه‌ای صورت گیرد تا بتواند منابع را به سمت تولید و فعالیت‌های مولد حرکت دهد. در این صورت فعالیت‌های مولد می‌توانند هم از نظر تسهیلات بانکی، هم از نظر سهولت کسب و کار و هم از نظر ایمنی کار به طور مناسبی کار کنند و به رقابت بپردازند. در رقابت است که قیمت‌ها پایین می‌آید و همه سعی می‌کنند کالای خود را با کیفیت بهتر و قیمت مناسب‌تر ارائه دهند. علت بالا بودن قیمت‌ها در کشور ما، عدم تخصیص بهینه منابع است. همانگونه که هر سال در بودجه با کسری منابع مواجه می‌شویم. کسری بودجه یکی از آفات اقتصاد کشور است و تامین کسری بودجه از طریق بانک مرکزی صورت می‌گیرد که منجر به افزایش نقدینگی و در نتیجه افزایش تقاضا در کشور می‌شود. در نتیجه قیمت‌ها بالا می‌رود و تورم در کشور ایجاد می‌شود. افزایش قیمت‌ها مشمول نهاده‌های تولید یعنی مواداولیه، کارگر و عوامل تولید می‌شود و بنابراین قیمت‌های تمام شده افزایش می‌یابد.

> **تولید ما نیازمند یک بازنگری کلی در اندیشه‌های اقتصادی سیاستگذاران، تغییر شاکله و ساختار اقتصادی، تغییر قوانین به نفع اقتصاد بخش خصوصی و بهبود وضعیت کسب و کار است. دولت در این راستا باید مقررات زدایی کند و خود را از تصدی‌گری بیرون بکشد، نهادهای اجتماعی و مدنی را تقویت نماید. سیاست‌های اقتصادی را رقابتی کند. همچنین ریسک‌های اقتصادی باید کاهش یابند که این مسئله ارتباط مستقیم با سیاست خارجی ایران دارد که بتواند با سایر کشورها و شرکای تجاری خود روابطی سازنده برقرار کند**

نتیجه این افزایش قیمت‌ها در اقتصاد ما چیست؟

نتیجه این است که شرکت‌های دولتی و غیردولتی بیشتر به سوی فعالیت‌های غیرمولد و سوداگری می‌روند که هیچ کمکی به تولید نمی‌کنند. یکی از نمونه‌های این فعالیت‌های غیرمولد، واردات است که عده بسیاری از آن منتفع می‌شوند. افرادی هستند که در این حوزه به قاچاق می‌پردازند. در نتیجه کالای قاچاق با قیمت ارزان وارد کشور می‌شود و تولید ما را زمینگیر می‌کند. محصولات داخلی نمی‌توانند با کالاهای قاچاق رقابت کنند، زیرا قیمت تمام شده آنها بالاست؛ چرا که خیلی از وعده‌ها در تولید ما محقق نشد. به عنوان مثال، تصویب شد که ۳۰درصد یارانه‌ها بابت افزایش هزینه‌های انرژی به تولیدکنندگان تعلق بگیرد که اجرا نشد.

همچنین از سوی دیگر، قیمت‌های نسبی نهاده‌های تولید نیز افزایش یافت. این دو عامل، منجر به افزایش هزینه‌های تولید و عدم توانایی در رقابت با محصولات خارجی شد که باعث خروج بسیاری از تولیدکنندگان از چرخه اقتصادی شد. درحال حاضر باید ۷۰۰۰ صنایع از چرخه تولید خارج شوند که مسئله بسیار عجیبی است. همچنین اکنون دولت حدود ۱۲۸ هزار میلیارد تومان مالیات دریافت می‌کند که اکثر آن را از اصناف، تولیدکنندگان و پیمانکاران می‌گیرد.

راهکارهای کاهش قیمت تولید در ایران کدامند؟

دولت می‌تواند نظام مالیاتی مصوب در بودجه را از مودیان مالیاتی کسب کند. مودیان مالیاتی تنها یک درصد مالیات دریافتی دولت را تامین می‌کنند، درحالی که هزاران میلیارد تومان گردش پولی و سرمایه دارند و با دارا بودن دو سوم گردش پولی کشور، دولت نظارتی بر آنها ندارد. همچنین دولت باید بر واردات و قاچاق ۲۵ میلیارد دلاری نظارت داشته باشد.

از طرفی افزایش قیمت ارز، یکی از عوامل مضر برای تولید است. قیمت واقعی ارز را عرضه و تقاضای موجود در بازار تعیین می‌کند که اگر اکنون ملاک قرار داده شود، اقتصاد را فلج می‌کند. از آنجا که برای معاملات ارزی بالاتر از ۴۲۰۰تومان خط قرمز قرار داده شده، این معاملات به صورت زیرزمینی صورت می‌گیرد. افزایش قیمت ارز منجر به افزایش هزینه‌های تولید و افزایش قیمت کالاهای اساسی زندگی مردم شده است.

بنابراین تولید ما نیازمند یک بازنگری کلی در اندیشه‌های اقتصادی سیاستگذاران، تغییر شاکله و ساختار اقتصادی، تغییر قوانین به نفع اقتصاد بخش خصوصی و بهبود وضعیت کسب و کار است. دولت در این راستا باید مقررات زدایی کند و خود را از تصدی‌گری بیرون بکشد، نهادهای اجتماعی و مدنی را تقویت نماید. سیاست‌های اقتصادی را رقابتی کند. همچنین ریسک‌های اقتصادی باید کاهش یابند که این مسئله ارتباط مستقیم با سیاست خارجی ایران دارد که بتواند با سایر کشورها و شرکای تجاری خود روابطی سازنده برقرار کند.

یکی از وظایف اصلی وزارت امور خارجه، مهیا کردن زمینه‌های کسب و کار و تجارت است. همچنین سیاست‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی باید به گونه‌ای تنظیم شوند که بهره‌وری افزایش یابد. درحال حاضر، بهره‌وری ما بسیار پایین و در بیشتر مواقع منفی است؛ در حالی که بهره‌وری ما باید یک سوم رشد اقتصادی کشورمان باشد. از سوی دیگر، تعداد کثیر روزهای تعطیل در کشور ما باید کاهش یابد که همین امر ضربه بزرگی به تولید ما وارد می‌کند.

پیشنهاد تاسیس بانک ویژه ایران در اروپا برای دور زدن تحریم‌ها

عضو هیئت مدیره صندوق ضمانت صادرات ایران گفت: بانک‌های مرکزی کشورهای اروپایی یک بانک مختص ایران تاسیس کنند، این بانک می‌تواند با تکیه بر حاشیه امن سهام داران خود، بدون ترس از تحریم‌های آمریکا موانع را دور بزند. آرش شهرآئینی اظهار کرد: شاید برای اولین بار در طول تاریخ است که اروپا سعی دارد از زیر چتر آمریکا خارج شده و مستقل عمل کند؛ به نظر می‌رسد اروپا تا حد زیادی موتور محرک برجام است.

وی افزود: با اعلام مواضع جدید آمریکا در قبال برجام، سطح ریسک کشوری افزایش خواهد یافت؛ نقش سازمان‌ها و نهادهای حمایتی از جمله صندوق ضمانت صادرات در قبال عبور کم هزینه از چالش به وجود آمده پررنگ و تاثیر گذار است. شاید برای اولین بار در طول تاریخ است که اروپا سعی دارد از زیر چتر آمریکا خارج شده و مستقل عمل کند؛ به نظر می‌رسد اروپا تا حد زیادی موتور محرک برجام است. اگر در نتیجه مذاکرات وزارت خارجه از کشورهای اروپایی، تضامین کافی اخذ شود، یک شرایط خواهیم داشت و در غیر این صورت شرایط دیگری را می‌توان متصور شد.

شهرآئینی اظهار داشت: به صورت کلی باید آمادگی لازم برای هر وضعیتی را داشته باشیم؛ در گذشته نیز کشور با چنین شرایطی مواجه بوده و بر اساس تجربیاتی که کسب شده باید هرچه سریع تر متناسب با شرایط روز، تدابیر متناسب را در دستور کار قرار داد. عدم دسترسی به سوئیفت، اخلال در روابط کارگزاری و چالش‌های پیش روی تعاملات بانکی از جمله مشکلات احتمالی پیش روست و باید برای آنها روش‌های جایگزین اندیشید.

عضو هیئت مدیره صندوق ضمانت صادرات بر نقش اروپا در این جریان تاکید کرد و گفت: اگر اروپا به دنبال حفظ برجام باشد باید بر ارتباطات بانکی خارج از سوئیفت متمرکز شود و در صورت لزوم بانک‌های مرکزی کشورهای اروپایی یک بانک مختص ایران تاسیس کنند که به دلیل عدم معاملات دلاری با آمریکا تحریم پذیری دشواری داشته باشد؛ این بانک می‌تواند با تکیه بر حاشیه امن سهام داران خود، بدون ترس از تحریم‌های آمریکا موانع را دور بزند. این وضعیت فرصت خوبی است تا اروپا نشان دهد که تصمیم اروپا یک تصمیم سیاسی مبتنی بر حفظ برجام است و با این حرکت استقلال خود را از آمریکا نمایش خواهد داد؛ به هر حال نباید فراموش کرد که این اروپاست که از خروج از برجام لطمه می‌بیند نه آمریکا.

به گفته آرش شهرآئینی، به دلیل سهم اروپا از بازار ایران، بار بر هم زدن برجام بر دوش اروپاست و خروج یکی از اعضا به صورت یکطرفه اروپا را در موقعیتی قرار داده که باید تصمیمات حساب شده، مبتنی بر منافع و دقیقی اتخاذ کند که کلان ترین آن، تصمیم برای تشکیل یک بانک اختصاصی برای ایران است. وی در ادامه افزود: دومین حرکت اروپا ایجاد یک مسیر دسترسی جایگزین به جای سوئیفت است؛ چرا که سوئیفت کاملا قابل رصد است و به راحتی می‌تواند منجر به آسیب اعضا شود؛ در نهایت تضامین مکفی که باید اروپا در قبال قراردادهای منعقد شده با ایران ارائه کند.

عضو هیئت مدیره صندوق ضمانت صادرات اذعان داشت: در هر صورت جریان تجارت بین‌الملل ادامه دارد و نباید فراموش کرد که حجم تجارت ما با دنیا ما در شرایط سخت تحریم بالای ۱۰۰ میلیارد دلار بوده است. به هر حال موانع بانکی و هزینه‌های انتقال غیر منصفانه ای پیش رو خواهد بود که لازم است بانک مرکزی تدابیر مناسبی برای کاهش آنها بیندیشد. نشست‌های مختلفی در کل سیستم بانکی و مالی کشور در حال برگزاری است و قطعا پس از اجماع به اطلاع عموم خواهد رسید؛ اما در این مرحله نمی توان به صورت فردی اظهارنظر کرد.

به گزارش تسنیم، آرش شهرآئینی در پاسخ به این سوال که «سیاست جایگزینی ارزهای محلی به جای دلار تا چه اندازه می‌تواند حاشیه امن در برابر تحریم‌ها ایجاد کند» گفت: در انتقال ارزها و دسترسی به ارز خارجی یکی از نقاط ریسکی حوزه نقل و انتقال ارزی است که باید به همه سناریوهای موجود توجه داشت؛ استفاده از ارز محلی در معاملات، معامله پایاپای و روش‌های مختلف تعامل تجاری غیر دلاری از این جمله هستند. خوشبختانه موافقت نامه‌های مربوط به تجارت با پول محلی با ترکیه به مرحله عملیاتی رسیده و این تجربه عملی به ما ثابت می‌کند می‌توان از ریل‌های مختلف، قطار تجارت را به حرکت درآورد.

خبر

افزایش ۱۱ درصدی تجارت ایران و چین

مبادلات تجاری ایران و چین در سه ماهه نخست سال جاری میلادی با افزایش ۱۱درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل به مرز ۱۰ میلیارد دلار رسید. به گزارش تسنیم، گمرک چین اعلام کرد مبادلات تجاری ایران و چین در سه ماه نخست سال جاری میلادی با افزایش ۱۱ درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل مواجه شده است. مبادلات تجاری ایران و چین که در ژانویه تا مارس ۲۰۱۷ بالغ بر ۸,۹۹ میلیارد دلار اعلام شده بود، در ژانویه تا آوریل سال جاری به ۹,۹۸ میلیارد دلار افزایش یافته است. صادرات چین به ایران و واردات از ایران در این دوره افزایش داشته است. صادرات چین به ایران در ژانویه تا مارس ۲۰۱۸ با افزایش ۴,۵ درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل مواجه شده و به ۴,۳۲ میلیارد دلار رسیده است. چین در ژانویه تا مارس سال ۲۰۱۷ بالغ بر ۴,۱۵ میلیارد دلار کالا به ایران صادر کرده بود. ارزش واردات چین از ایران نیز افزایش زیادی داشته که بخش مهمی از آن به دلیل رشد قیمت نفت است. چین در ژانویه تا مارس ۲۰۱۷ بالغ بر ۴,۸۴ میلیارد دلار کالا از ایران وارد کرده بود که این رقم با افزایش ۱۶,۶ درصدی در ژانویه تا مارس امسال به ۵,۶۶ میلیارد دلار رسیده است. نفت، کالای عمده وارداتی چین از ایران است.

۴۵۰ هزار سکه در طرح پیش‌فروش تحویل شد

عضو هیئت‌مدیره بانک ملی با تأکید بر اینکه تمام مشتریانی که در طرح پیش‌فروش سکه ثبت‌نام کرده‌اند دارای کارت سکه هستند، گفت: حدود ۴۵۰ هزار سکه تا ۲۲اردیبهشت‌ماه تحویل متقاضیان در این طرح شده است. مسعود خاتونی در پاسخ به این پرسش که در طرح پیش‌خرید سکه چند نفر به‌جای سکه، کارت سکه دریافت کرده‌اند، گفت: بانک ملی در بحث پیش‌فروش سکه بر اساس سیاست‌های ابلاغی بانک مرکزی حرکت کرد ازاین‌رو با توجه به شرایطی که در جامعه حاکم بود، بسته‌های مختلفی در این طرح اجرا شد. در آخرین سیاست ابلاغی بانک مرکزی، تحویل سکه‌ها یک هفته زودتر از موعد مقرر انجام شد و از ۷۹۰ هزار سکه پیش‌فروش شده در این طرح تا ۲۲ اردیبهشت‌ماه حدود ۴۵۰هزار سکه به مشتریان تحویل داده شده است. معاون فناوری اطلاعات بانک ملی با تأکید بر اینکه تمام مشتریانی که در طرح پیش‌فروش سکه ثبت‌نام کرده‌اند دارای کارت سکه هستند، یادآور شد: در این طرح تعدادی سکه را دریافت کرده‌اند و برخی نیز به دریافت کارت سکه اکتفا کرده‌اند. وی با اشاره به اینکه مردم به کارت سکه بانک ملی اطمینان پیدا کرده‌اند، گفت: کارت سکه یک حواله و ابزار در خدمت مشتری است که تفاوتی با سکه ندارد و البته مزیت آن این است که می‌توان روی دیوایس‌های مختلف از آخرین وضعیت قیمت سکه باخبر شد.

به گزارش ایبنا، خاتونی یادآور شد: در اپلیکیشن "شعبه بانکی ملی" که رونمایی شده است، کاربران می‌توانند با واردکردن شماره کارت سکه از آخرین موجودی سکه خود باخبر شوند.

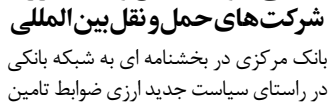

ابلاغ ضوابط تامین و انتقال ارز شرکت‌های حمل و نقل بین‌المللی

بانک مرکزی در بخشنامه ای به شبکه بانکی در راستای سیاست جدید ارزی ضوابط تامین و انتقال ارز بابت هزینه‌های شرکت‌های حمل و نقل بین المللی را ابلاغ کرد. در راستای اجرای تصویب نامه هیئت وزیران مبنی بر تبیین سیاست‌های جدید ارزی، تامین و انتقال ارز بابت هزینه‌های شرکت‌های حمل و نقل بین‌المللی به شرح زیر و به نرخ روز اعلامی از سوی بانک مرکزی صرفا از طریق سیستم بانکی و در صورت عدم امکان انجام حواله ارزی از طریق بانک، با استفاده از خدمات صرافی‌های مجاز و به عاملیت بانک امکان‌پذیر خواهد بود. به گزارش ایبنا، تامین و انتقال ارز بابت کرایه حمل کالاهای وارداتی در صورتی که ثبت سفارش کالای مربوطه به نام بانک صادر شده و بهای کالای پرداختی شامل کرایه حمل نباشد (خرید بر اساس ترم‌های گروه‌های **E** و **F** اینکوترمز)، پس از انجام ثبت خدمت، ارائه صورتحساب کرایه حمل و نسخه‌ای از بارنامه/ راهنامه و با رعایت مفاد بخش دوم مجموعه مقررات ارزی بلامانع است. رفع تعهد ارزی بابت کرایه حمل مزبور منوط به رفع تعهد (تعهد ارائه پروانه گمرکی) از ثبت سفارش کالایی مربوطه است.